42573 - Hristiyanlarda Olan Kurban/Kurtarıcı İnancının Tartışılması

Soru

Müslümanlar Neden Mesih'in Bize Kurtarıcı Olarak Geldiğini İnkâr Etmekte Israr Ediyorlar?

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

Kurtuluşun Anlamı:

Hristiyanlar arasındaki kurtuluş akidesi ve kendisi üzerine inşa edilen temel, Hristiyanların temel inançlarından biri olan İsa Aleyhisselam’ın çarmıha gerildiğine dair olan inançlarıdır. Hatta bu olay doğru olmadığı takdirde dinin tüm temelleri tartışılır hale gelir. İngiliz Kardinal Manning, “Sonsuzluğun Rahipliği” adlı kitabında şöyle diyor:

Kafa karışıklığına neden olan bu araştırmanın önemi gizli değildir. Eğer Mesih'in çarmıha gerilerek ölümü gerçek olmasaydı o zaman Kilise akidesi temelden yıkılırdı. Çünkü eğer Mesih çarmıhta ölmediyse kurban olmayacaktır, kurtuluş olmayacaktır ve Teslis olmayacaktır...Yani Pavlus, Havariler ve tüm kiliseler bunu iddia ediyor; yani eğer Mesih ölmese Kıyamet de olmayacaktır.

Pavlus şunu söylüyor: Eğer Mesih dirilmemişse o zaman vaazlarımız ve sizin imanınız da geçersiz ve batıldır. [Korintliler 1/14-15].

Teslis hakkındaki bocalamaları, bunun ne anlama geldiği ve bunu Eski Ahit'te bildirilen Tevhid inancıyla nasıl bağdaştırdıkları konusunda bilgiler için (12628) numaralı sorunun cevabına bakınız.

Çarmıha gerilmesi ve buna gerekçe olarak gördükleri kurtuluşla ilgili açıklamaları ve bocalamalarıyla ilgili detaylara (**12615**) numaralı sorunun cevabına bakınız.

Bu tutarsızlıklara ve Kurtuluş/Kurban inancı hususunda Allah katından indirilen vahyinden

sapanlara şunu deriz:

İsa’nın Kurban Olması, Tüm İnsanlar İçin Kurtuluş Mudur?

Yuhanna'nın dediği gibi Kurban, tüm insanlar için bir kurtuluş mudur:

İyi olan İsa Mesih, Baba nezdinde şefaatçidir. Kendisi günahlarımıza kefarettir. Sadece bizim değil, aynı zamanda tüm dünyanın günahlarının da kefaretidir [Yuhanna 2/2].

Yoksa bu, iman edip itimat edenlere özgüdür: Şüphesiz iman edip itimat eden kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek. [Markos 16/16].

Mesih'in hayatı ve sözleri üzerinde düşünen kişi, Mesih'in davetinin İsrailoğullarına yönelik özel olduğunu ve davet yıllarında öğrencilerine başkalarını davet etmeyi yasakladığını açıkça görecektir. Dolayısıyla kurtuluşun da onlara özel olması gerektiği sonuca varılır.

Bu sonucu şu Ken’an/Fenikeli kadının hikayesinde seziyoruz.

“O yöre halkından Fenikeli bir kadın öne çıkıp: “Efendimiz, ey Davut oğlu, bana merhamet et! Kızım cinlerin tutsağı, çok kötü durumda…” diye feryat etmeye başladı. Fakat İsa kadına tek kelime bile söylemedi. Bunun üzerine öğrencileri gelip: “Bu kadını gönder gitsin, çünkü arkamızdan bağırıp duruyor.” diye rica ettiler. İsa: “Ben İsrail evinin kaybolmuş koyunlarından başkasına gönderilmedim.” diye cevap verdi. Sonra kadın İsa’nın yanına geldi, önünde eğilip: “Efendim, bana yardım et!” demeye başladı. İsa ona: “Çocukların ekmeğini alıp yavru köpeklere atmak doğru olmaz.” dedi. (Matta 15/22 - 26). İsa, bu hikâye gereğince imkânı olduğu halde Kenanlı kadının kızını iyileştirmedi, öyleyse tüm insanlığı nasıl kurtarabilirdi?

Bu Kurtuluş, Yalnızca Âdem a.s'ın İlk Günahından mıdır?

Bu kurtuluş, yalnızca Âdem a.s'ın ilk günahından mıdır? Yoksa tüm hataları mı kapsar?

Şüphesiz hiç kimse başkasının günahını yüklenmez ve kendini başkasına feda etmez. Yüce Allah Kur’an-ı Kerim’de şöyle dedi:

“Hiçbir günahkâr başka bir günahkârın yükünü yüklenmez. Günah yükü ağır olan kimse, (bir başkasını), günahını yüklenmeye çağırırsa, ondan hiçbir şey yüklenilmez, çağırdığı kimse yakını da olsa. Sen ancak, görmedikleri hâlde Rablerinden için için korkanları ve namaz kılanları uyarırsın. Kim arınırsa ancak kendisi için arınmış olur. Dönüş ancak Allah’adır. (Fatır 18)

Kutsal kitabınızda açıkça şöyle geçmektedir:

Ölecek olan, günah işleyen candır. Oğul babasının suçlarından sorumlu olmadığı gibi baba da oğlunun suçlarından sorumlu değildir. Doğru kişi kendi doğruluğunun karşılığını alacak, kötü kişi de kötülüğünün cezasını çekecektir. (Hezekiel 20-21)

Miras Olarak Geçen Bir Günah Var mıdır?

Miras olarak geçen bir günah yoktur.

Eğer gelip onlarla konuşmuş olmasaydım, günahları olmazdı. Fakat şimdi günahları için hiçbir özürleri yok. Şayet onların arasında birtakım eylemler işlememiş olsaydım kimse aynısını yapmazdı ve günahları olmazdı fakat onlar şimdi beni gördüler, buna rağmen Benden ve Babamdan da nefret ettiler. (Yuhanna 15/22-24)

Ortada bir günah olduğunda ister kuldan edinilmiş olsun ister Adem'den miras kalsın ister babalarından miras kalsın bu günah neden tövbe ile silinmesin?!!

Gökyüzü ehlinin tövbe eden kimse için duyduğu sevinç; çobanın kaybolan koyununu bulduğunda, kadının kaybettiği dirhemini bulduğunda, bir babanın kaybolan oğlunu bulduğunda sevinmesi gibidir.

Şunu bilin ki, tövbe eden bir günahkârın gökte yarattığı sevinç, tövbeye ihtiyacı olmayan doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha fazla olacaktır. (Luka 15/1-31)

Allah Tövbe Edenlerin Tövbesini Kabul Eder mi?

Yüce Allah tövbe edenlerin tövbesini kabul edeceğine dair söz vermiştir.

“Fakat kötü kişi; işlediği bütün günahları bırakıp dönerse, bütün kanunlarıma uyup adil ve doğru davranırsa mutlaka yaşayacak, ölmeyecektir. İşlediği suçlar artık anılmayacaktır. O kendi doğruluğu sayesinde yaşayacaktır.” (Hezekiel 18/21-23)

Tövbe ve salih amel olmadan soya güvenmek bir nevi hayaldir. Nitekim Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem şöyle demiştir: “Bir kimseyi *ameli* geri bırakmışsa nesebi, *soyu onu* kurtaramaz; ileri götürmez.” [Sahih Müslim 2699]

Aynı şekilde Yuhanna el Mamedan (Yahya a.s) şöyle demiştir:

“Yahya onlara şöyle dedi: “Siz, engerek soyu, gelecek gazaptan kaçabileceğinizi size kim söyledi? Öyleyse tövbeye yakışır meyveler ortaya koyun ve sakın ‘Bizim babamız İbrahim’dir.’ demeye kalkışmayın. Bilin ki, Tanrı şu taşlardan İbrahim’e çocuklar yaratabilir. İşte, balta da ağaçların dibinde duruyor. Dolayısıyla, iyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılacaktır.” (Matta 3/7-11)

“Gidin de: ‘Ben kurban değil, merhamet isterim.’ sözünün anlamını öğrenin. Çünkü ben doğru kişileri değil günahkârları çağırmaya geldim.” (Matta 9/13)

Bu bağlamda Pavlus şöyle dedi: “Suçları bağışlanmış ve günahları örtülmüş olanlara ne mutlu! Yehova tarafından günahı hiç hesaba alınmayan kişiye ne mutlu!” (Romalılar 4/7-8)

Bu, bizim inancımıza ek olarak, eğer yüce Allah bazı kullarına günahlarına tövbe olarak kendilerini öldürmelerini emretseydi onlara fazla gelmezdi. Ayrıca emrettiği iyilik ve merhamete aykırı olmazdı. İsrailoğulları Allah’ı açıkça görmek istediklerini söyleyince yüce Allah bunu emretmiştir ancak bu durumda kimse bir başkasının yerine öldürülmeyecekti; bilakis kişi kendi günahı için öldürülecekti, başkasının günahından dolayı değil. İşte bu, rahmete mazhar olan bu ümmetten indirilen ağır yük ve yükümlülüklerdendir.

Günahın miras olarak geçtiği teorisini geçersiz kılan şeylerden biri de herkesi kendi eylemlerinden sorumlu tutan kutsal metinlerdir. Yüce Allah şöyle dedi: “Kim iyi bir iş yaparsa kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Rabbin, kullara (zerre kadar) zulmedici değildir.” (Fussilet

46)

“Her nefis, yaptıklarına karşılık tutulan bir rehindir.” (Muddessir 38)

Ayrıca kutsal kitabınızda da şöyle geçmektedir:

“Başkasını yargılamayın ki siz de yargılanmayasınız. Çünkü nasıl yargılarsanız öyle yargılanacaksınız. Hangi ölçekle verirseniz aynı ölçekle alacaksınız.” (Matta 7/1-2)

“İnsanoğlu Babasının ihtişamıyla, kendi melekleriyle gelecek ve o zaman herkese yaptıklarının karşılığını verecek.” (Matta 16/27)

Mesih, Salih Amellerin ve İyiliğin Önemini Vurguladı mı?

Şüphesiz Mesih, salih amellerin önemini pekiştirmiş ve öğrencilerine şöyle demiştir: “Efendim, Efendim diyen herkes cennete girmez; bilakis Göklerde olan Rabbimin dediklerini yapanlar girecektir.”

“Birçok kişi o gün bana: ‘Efendim, Efendim, biz senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin adınla şeytanları çıkarmadık mı? Ve senin adınla büyük işler yapmadık mı?’ diyecek. Fakat ben o zaman onlara açıkça şöyle diyeceğim: “Sizi hiç tanımıyorum! Benden uzak durun, kötülüğün hizmetkârları!” **(Matta 7/20-21)**

“İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onun krallığında günaha yol açan her şeyi ve kötülük yapan herkesi toplayacaklar. Onları ateşli fırına atacaklar. Orada ağlayacak, acı içinde diş gıcırdatacaklar.**” (Matta 13/41-42)**

Görüldüğü üzere onlara onları cezadan kurtaracak kurtuluştan/kurbandan bahsetmemiştir.

“Buna hayret etmeyin çünkü mezarlarda olan herkesin onun sesini işitip çıkacağı zaman geliyor. O zaman iyi işler yapanlar yaşam için, kötü işler yapanlar da hüküm için dirilmiş olacaklar.” (Yuhanna 5/28-29)

“İnsanoğlu bütün meleklerle birlikte ihtişamıyla gelince o zaman yüce tahtına oturacak. Bütün

milletler onun önünde toplanacak ve o, bir çobanın koyunları keçilerden ayırması gibi insanları birbirinden ayıracak...Kral bu kez de solundakilere şöyle diyecek: 'Siz ey lanetliler' Benden uzak durun, İblis ve melekleri için hazırlanmış sonsuz ateşe gidin! (Matta 25/31-42)

Adolf Hrenke, öğrencilerin mektuplarının Kurban yoluyla kurtuluş inancından yoksun olduğuna dikkat çekmiştir. Bilakis Yakup'un Mektubu'nda kurtuluşun eylemlerle gerçekleştiği belirtiyor: Kardeşlerim, eğer birisi şöyle derse: O'nun imanı var ama amelleri yok, İman onu kurtarabilir mi? İman da, amelleri yoksa, kendisi ölüdür...Amelleri olmayan iman da ölüdür. [Yakup 2/14 - 20 ve bkz.: 1/22, 1/27].

Petrus diyor ki: Gerçekte Allah'ın bir kişiyi diğerine üstün tutmadığını görüyorum, bu yüzden herhangi bir milletten kim O'ndan korkar ve iyilik yaparsa O'nun katında makbuldür. [Elçilerin Eylemleri 10/34-35]. Mesih'in ve öğrencilerinin sözlerinde buna benzer birçok şey vardır.

Yüce Allah şöyle dedi:

"Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır." (Hucurat 13)

Şaşırtıcı olan şey; vahyi eleştiren, işlerin yararsızlığını savunan ve kurtuluşun yalnızca imanla sağlanacağını ilan eden Pavlus'un kendisinin bile şu sözleri de dahil olmak üzere başka vesilelerle iyi işlerin önemini vurgulamasıdır: {İnsan ne ekerse ki o da biçecektir... o halde iyilik yapmaktan çekinmeyi, çünkü biz onu onun zamanında biçeceğiz. (Galatyalılar 6/7).

Şöyle diyor: Herkes emeğinin karşılığını alacaktır. (Korintliler 1 -3/8).

[Bu konu hakkında daha detaylı bilgi için Dr. Munther Al-Saqqar'ın *Mesih Bizi Çarmıhta Kurtardı mı?* adlı esere bakınız.]

Dolayısıyla bu çelişki karşısında J. R. Stott'un "Orijinal Hristiyanlık" adlı kitabında size tavsiye ettiği Teslis ve Tevhid inancına göre yaptığınız gibi anlayışınızı ve mantığınızı iptal edip kendinizi yanlış arzularla haklı çıkarmaktan başka seçeneğiniz yoktur. (Bu konunun çoğunun gizli bir sır olarak

kalacağını açıkça itiraf etmeden önce konuyu ele almaya cesaret edemiyorum. Ne gariptir ki bizim zayıf akıllarımız bunu tamamıyla idrak edemiyor. Perdenin kaldırıldığı, tüm gizemler çözüldüğü ve Mesih'i olduğu gibi göreceğiniz gün mutlaka gelecektir!)

...Öyleyse yüce Allah, Mesih'i bizim için günahlara kurban ederken onun zatına nasıl girmiş olabilir? Cevaplayamayacağım şey bu ancak Peygamber kendisi bu iki gerçeği yan yana koyuyor ve ben de bunu kabul ettiğim gibi bu fikri tamamen kabul ediyorum. Nasıralı İsa bir insan ve bizzat Tanrı'dır. Her ne kadar bu çelişkiyi veya bu sırrı çözemezsek de Mesih'in ve havarilerinin beyan ettiği, günahlarımızı O'nun taşıdığı gerçeğini kabul etmeliyiz.)

[Orijinal Hristiyanlık, s. 110, 121, Dr. Suud El-Khalaf: Yahudilik ve Hristiyanlık, s.

... Evet! Siz ve biz; Mesih'i olduğu gibi göreceğiz. Allah'ın en yakın kullarından ve gönderilmiş peygamberlerinden biri olarak göreceğiz. Perdenin kalktığı o günde, kendisini Allah'tan başka tanrı edinenleri veya söylemediği şeyleri ona isnat edenlerden, inkâr edenlerden beri olacak. O vakitte bilesiniz ki hiçbir gizem ya da sır olmayacaktır.

"Allah, kıyamet günü şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa! Sen mi insanlara: "Allah'ı bırakarak beni ve anamı iki ilâh edinin, dedin?" İsa da şöyle diyecek: "Seni bütün eksikliklerden uzak tutarım. Hakkım olmayan bir şeyi söylemem benim için söz konusu olamaz. Eğer ben onu söylemiş olsaydım, elbette sen bunu bilirdin. Sen benim içimde olanı bilirsin ama ben sende olanı bilemem. Şüphesiz ki yalnızca sen gaybları hakkıyla bilensin. Ben onlara sadece bana emrettiğin şeyi söyledim: "Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin." (dedim.) Aralarında bulunduğum sürece onlara şahit (ve örnek) idim. Ama beni içlerinden aldığında artık üzerlerindeki gözetleyici yalnız sen oldun. Sen, her şeye hakkıyla şahitsin. Eğer onlara azap edersen şüphe yok ki onlar senin kullarındır. Eğer onları bağışlarsan yine şüphe yok ki sen mutlak güç sahibisin, hüküm ve hikmet sahibisin." Allah: "Bu, doğrulara doğruluklarının fayda verdiği gündür; ebedi ve temelli kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler onlarındır. Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır, bu büyük kurtuluştur." dedi. Göklerin, yerin ve bunlardaki her şeyin hükümranlığı yalnızca Allah'ındır. O, her şeye hakkıyla gücü yetendir." (Maide 116-120)

İş işten geçmeden önce, perdenin ve sırrın olmadığı açık ve ortak sözlere dönmenin zamanı gelmedi mi?

De ki: “Ey kitap ehli! Bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin: Yalnız Allah’a ibadet edelim. O’na hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah’ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâh edinmesin.” Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki: “Şahit olun, biz Müslümanlarız.” (Âl-i İmran 64)

En iyisini Allah bilir.